

חובכה שמחה

השבת אל רבי נתן מברכא

אלה תולדות יעקב יוסף ... (לו, א)

עניין מחלקת בית שמאי ובית הלל בעניין התקרבות הנפשות הרחוקות מאד מאד, שאין ראוי מן הדין לקרבן, שביט שמאי אומרים: 'פוחת והולך' להעלים האור מהן שלא יתקרבו. ובית הלל אומרים: 'מוסיף והולך', כי צריכין לעשות כלים וצמצומים כאלה, באפן שיוכלו להאיר גם בהם אורו יתברך כדי שיתקרבו גם הם. הנה עניין מחלקת זאת, זהו בחינת כלל המחלקת שבכל דור על הצדיקים השלמים העוסקים לקרב נפשות הרחוקים לה' יתברך, שרבים מאד קמים עליהם וגם רבים מגדולי הצדיקים חולקים עליהם, מחמת שמידת הדין מתלבש בהם. ועל ידי זה נכנס בלבם טינא, עד שנדמה להם כאילו אינו מתנהג כראוי וחולקים עליו כאשר כבר היה לעולמים ברב הדורות. ובפרט בימינו בעקבות משיחא שנתרבה הקטגוריא בין התלמידי חכמים מאד, וביותר על רבינו הגדול והנורא זכר צדיק וקדוש לברכה, על אשר מסר נפשו מנגד, ועסק כל ימיו לרחם על ישראל, על כל הרחוקים, לקרבם לה' יתברך.

וזה בחינת מחלקת של השבטים על יוסף הצדיק, כי יוסף הוא בחינת הצדיק שעוסק לקרב נפשות לה' יתברך על ידי שמוסיף והולך האור בכל יום, כי עושה בכל פעם צמצומים וכלים נפלאים, באפן שיוכלו להתקרב כל מי שירצה בעולם. ועל שם זה נקרא יוסף, בחינת מוסיף והולך. והשבטים, אף על פי שכולם קדושים, כי היו כולם צדיקים גדולים, חלקו עליו בשביל זה.

וזה בחינת (לו, א): וישב יעקב בארץ מגורי אביו. ודרשו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פ"ד, ד) שהיה מגייר גרים (כמובא בדבריו ז"ל - חלק א, סימן רכח). וזה: "אלה תולדות יעקב יוסף", היינו שיוסף הלך בדרך אביו יעקב והיה עוסק גם כן לגייר גרים ולקרב הנפשות הרחוקות, כי כל מה שארע ליעקב ארע ליוסף, שזהו פירוש "אלה תולדות יעקב יוסף" כמו שפירש רש"י שם, שכל מה שקיבל משם ועבר מסר לו. וכל מה שארע ליעקב ארע ליוסף וכו'. וכל זה נסמך לפסוק 'מגורי אביו', שהוא מה שהיה יעקב מגייר גרים. ותכף נסמך 'אלה תולדות יעקב יוסף', שפירושו שמסר לו כל חכמתו. וכמו שיעקב גייר גרים על ידי עצם חכמתו שהיה יודע לעשות צמצומים כאלה עד שיוכל לרפאות החולים ביותר, כמו כן היה יוסף הצדיק עוסק בזה תמיד, כי יעקב מסר לו כל חכמתו. כי עיקר החכמה הוא להכניס השגות אלקות בעולם להודיע לבני האדם גבורותיו וכו'.

וזהו בחינת: יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בצאן, רועה צאן זה בחינת מנהיג הדור שנקרא בכל מקום בשם רועה צאן. וזהו: בן שבע עשרה שנה היה וכו', שבע עשרה בגימטריא "טוב" כמובא, היינו שיוסף היה טוב לכל והיה כולו טוב ועל ידי זה היה יכול לקרב הכל, כי מצא בהגרוע שבגרועים נקודות טובות, ועל ידי זה קרבם לה' יתברך.

וזהו: והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה וכו', שהם בני השפחות שהם בחינת משפחות הירודות שבישראל שהיה מוריד את עצמו אליהם ביותר כדי לקרבם. ועל שם זה נקראים הרחוקים 'בני בלהה ובני זלפה', זה רמז שנאחו בהם ביותר הבעל דבר וחילותיו שזהו בחינת בני בלהה, בחינת (יחזקאל כו, כא): בלהות אתנך וכו', ופירש רש"י: שדים. היינו חילות היצר הרע שהם שדים וקליפות שהם מבלבלים ומרעישים את האדם. וזה בחינת בני זלפה, בחינת (תהלים קיט, ג): זלעפה אחזתני מרשעים, כי חילות היצר הרע הם בחינת בלהות וזלעפות, וכל הנמשכים אחריהם נקראים בני בלהה ובני זלפה. והצדיק הגדול, בחינת יוסף, עוסק עמהם ומוריד את עצמו אליהם כדי לקרבם לה' יתברך.

וזהו: והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה וכו'. ופירש רש"י: שהיה עושה מעשה נערות וכו'. כי הצדיק האמת בעצם חכמתו מוריד את עצמו אליהם כל כך, עד שנדמה כאילו עושה מעשה נערות, כי מדבר עמהם שיחת חלין ואוכל ושותה עמהם ולפעמים מטייל ומשחק עמהם, וכל כוונתו כדי לקרבם על ידי זה לה' יתברך. וכמובן בדבריו ז"ל בכמה מקומות כמה וכמה הצדיק מוריד את עצמו אל העולם שכל זה נחשב אצלו מעשה נערות, אבל כוונתו רצויה לה' יתברך לבד בשביל לקרב הרחוקים מאד לה' יתברך, שאי אפשר לקרבם כי אם על ידי זה. וזהו בחינת: והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה וכו' (לקוטי הלכות - הלכות השכמת הבוקר ד' - טז).

(כוכבי אור - אותות ומופתים, טו כא כג)

סיפור

... הודעה ברמז מעניין "האבארע - עברה", שמעתי באריכות מפי אבי הריני כפרת משכבו ששמע מפי משה חינקעס. פעם אחת היה אצל רבנו ז"ל ואמר: "מה זה קול דפיקות שאנכי שומע לך וראה!!". ואנכי לא שמעתי יצאתי החוצה ולא שמעתי כלום הלכתי ממקום למקום ושאלתי את פי איזו אנשים מה זה קול הדפיקות? ואמרו לי ששמעה העניעס בונה האבארע [ביתן]. וכשאמרתי לו, אמר לי: "אה אה האבארע - עברה האבארע עברה!!".

אחר כמה שנים כבר אחר הסתלקות רבינו ז"ל היה לי איזה דבר נחוץ להיות אצל משה העניעס. הלכתי אליו ולא מצאתיהו בביתו ובני ביתו אמרו לי שאפשר הוא בהאבארע. הלכתי אל האבארע ופתחתי הדלת ומצאתיו עובר עברה רחמנא לצלן. כשראיתי מעשה זו - נזכרתי בנבואתו של רבינו ז"ל "האבארע עברה". תכף הלכתי להרב מברסלב לספר לו.

... בעת אשר [רבינו הקדוש] גילה למוהרנ"ת ולרבי נפתלי ז"ל הסוד הכמוס מעניין ביאת הגואל ישב אז גם חתנו ר' יוסף ז"ל סמוך ודבוק אליו ממש וגם שני אנשים מטעפליק עמדו אז על מדרגות העגלה מזה אחד ומזה אחד ופניהם לאדמו"ר ז"ל. בכל עת הנסיעה וקולו ז"ל בעת

שדבר, כל זאת נפסק בנפלאות כאלה עד שלא נודע כלל לחתנו ולשני האנשים הנ"ל אם הוא מדבר עם מוהרנ"ת ורבי נפתלי ז"ל שישבו לנגדו. ושמעתי זאת מפי כמה אנשים וגם מאבי הריני כפרת משכבו ששמעו מפי הנ"ל, אשר היו רגילים לספר זאת בכל פעם.

... את אשר [רבינו הקדוש] אמר אז על שני ילדי ר' שמואל מטעפליק: תחת שנים חלשים עדיף אחד בריא, וכן הוה. אמר המעתיק: שמעתי שהמעשה הייתה שנולדו לר' שמואל הנ"ל תאומים, ורבינו ז"ל היה אצלו על הברית מילה והיה אז סנדק ואז אמר כל זה כנ"ל, וכן הוה שהתאומים מתו ואחר כך נולד לו בן בריא וחזק. גם זה שמעתי מפי אבי הריני כפרת משכבו ששמע מפי ר' משה מורה צדק הנ"ל.

(חובכה)

עצות ותפילות

על ידי מצוות נר חנכה, מכירים בכבודו יתברך. היינו על ידי הזהירות בקיום מצוות הדלקת הנרות, ובפרט כאשר מקיימים את המצוה בהתעוררות גדולה וביראה ואהבה אמתיים, זוכים לדעת אמיתית ולהכיר בגדלת ה' יתברך, כל איש לפי מדרגתו. גם על ידי הזהירות במצוות נר חנכה, מתעלה ומתגדל כבוד ה'

יש צניין שנתהפך הכל לטובה

יתברך בעולם וזוכים לעורר אנשים רחוקים מה' יתברך, לשוב ליראת ה' וקיום התורה, וזוכים ליראה אמתית, ולשלום בית ולתפילה, מתבטלת המחלקת ולשון הרע ונמשך שלום בכל העולמות (עצות המבוארות – חנוכה, א').

... ועזרנו ברחמיך הרבים, שנוכה לקיים מצוות הדלקת נר חנוכה בזמנו שלשמות כראוי, בקדשה ובטהרה ובכוונה גדולה ועצומה כראוי. ונוכה לתקן כל התקונים האלה שהזכרנו לפניך על-ידי מצוות נר חנוכה, ויחשב לפניך קיום מצוותנו כאלו קיימנוה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרתי"ג מצוות התלויות בה, ויאירו לפניך אור קדשת מצוותינו בכל העולמות כלם. ונוכה לתקן כל העולמות כלם על-ידי קיום מצוה זו, ועל-ידי קיום כל המצוות דאורייתא ודרבנן, שתזכנו ברחמיך לקיים כלם באהבה וביראה ובשמחה גדולה ובשלמות גדולה, עד שנוכה להמשיך שלום מאתך בכל העולמות כלם. ויקיים מקרא שכתוב: ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרנו אמן (לקוטי תפילות א' – תפילה יד).

שיחות

(מ' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... רבינו הקדוש אומר: אם האדם חס-ושלום נפל למקום שנפל, אז ברגע אחד הוא יוצא מהפך אל הפך, רק שלא יעשה עוד, ולא לדאג. ה' יתברך ירחם עליו, כי כשאומרים "חטאנו, אשמונו, בגדנו...", ומתוודים לה' יתברך כמו שרוצה רבינו, "רבונו של עולם חטאתי, אשמת, בגדתי...", אז הוא נעשה כח להפך והוא מהפך הכל, הכל לקדשה.

נפלת! אין שום יאוש בעולם כלל. יש כבר צדיק שהוא גילה יאין שום יאוש בעולם כלל, אז יהיה להפך. תשליך עצמך על הצדיק הזה שהוא גילה "אין שום יאוש בעולם כלל", אז כבר תצא מן הטמאה.

חלילה וחס, נפלת - תתחיל מעכשיו, מהרגע הזו, מחדש!

מה יש, טינוף? רבינו הקדוש יש לו חמר שהוא מכניע הטינוף והריח רע של התאוות ונעשה עניין אחר. הוא מהפך! אתה קלקלת, והוא מתקן (צוחק)...

אני מרגיש מה שיהיה, יהיה אור כזה בעולם, כמו שהיה התגברות החשך והתאוות והטמאה, אדרבא יהיה כח יותר, הוא יבטל

וישבר כל הרע, כל הטמאה. רק הרע הוא השתרש כבר בעולם וקשה מאד לשברו, קשה מאד. אבל יהיה עניין אחר, עניין חדש. רבינו הקדוש גילה חכמה כזה, 'לקוטי מוהר"ן' ו'לקוטי הלכות' ו'לקוטי עצות' כזה, שהוא מהפך הכל לטובה. גם הילדים יתהפכו כלם לקדשה וירצו רק אמת, אמת ואמונה. אנחנו צריכים לדעת ולהאמין שאנחנו שכמו שאנחנו – ה' יתברך הוא כבר נתן לנו את רבינו הקדוש עכשיו בזמן הגאולה.

יש כבר עצות מרבינו הקדוש - מן ה' יתברך, רבינו הקדוש הוא קיבל מה' יתברך!

יבוא זמן שהעולם ינוסו מן הבוץ, מן התאוות. יכירו וידעו שהעולם הזה הוא הבל, הוא אפס ואין, אין! כל החיים יהיה - העיקר לעבד ה'. יהיה עולם הפוך, יהיה עולם של עולם הבא, עולם של אמונה, עולם של אמת. זה בא לעולם אבל זה צריך זמן עד שיתבשל. זה יבוא לאט לאט, לא בפעם אחת, זה דבר קשה מאד. אבל רבינו הקדוש הוא מהפך הכל לטובה. מהפך הכל!

יהיה עולם חדש, עולם של אמת, של אמונה... (ההמשך יבוא)

השתפכות הנפש

(סימנים נז-נח)

בכל אחד מישראל יש נקדה

טובה יקרה מאד, שרצונה חזק תמיד רק לעשות רצון קונה, אך התאוות שוברין לבו, ועל ידי זה לבו רחוק מהנקדה. על כן צריך כל אחד לדבר בינו לבין קונו, כדי שיאיר בחינת הנקדה שיש בו ללבו, ועל ידי זה יתבטל ערלת לבו, דהיינו האהבות רעות, שהם חרפת לב, שהם שוברים לבו של אדם בבחינת: חרפה שברה לבי.

צריך האדם להרגיל את עצמו לדבר בינו לבין קונו באמת גדול לאמתו, עד שיעורר את לבבו באמת, עד שיתחיל לדבר בחמימות שבלב דברי אמת שבלבבו בהתעוררות בתשובה, עד שיראה פחיתותו וגדלת הבורא, עד שיתבייש מאד מלפניו יתברך. כי עד עכשיו השליך חטאתיו אחרי כתפיו ולא עיין בהם, ועכשיו כשיודע אותם, אזי נכנס בו בוש

גדולה על גודל פשעיו כנגד רב ושלטי עיקרא ושרשא דכל עלמין, והבושה הזאת נתגלה על פניו, והבושה הזאת היא בחינת אור התפלין, שהם סימן דבקות ישראל בהבורא יתברך, והיא בחינת קרון אור הפנים, ועל ידי הבושה הזאת מוחלץ לו על כל עוונותיו. (שם סימן לח).

[אמר המעתיק: מכאן סעד למה שמובא לעיל באות מ"ז מה שאמר, שיכולים להכיר באחד אם יש לו התבודדות, כי על ידי זה נתגלה על פניו בוש גדולה מהשם יתברך, כנזכר לעיל].

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב לב, המשך)

... כל אדם שרוצה לצאת מטמאתו וזימתו צריך לילך בדרך הזה, לחשב תמיד שהוא רק יחידי בעולם ולא יסתכל על שום מונע ומעכב ומבלבל וכו', וכמו שמובא בהמעשה של החכם והתם [ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ט"ו], מבאר שם שהתם היה רצען וכו' ולא היה יכול המלאכה כראוי, והנעל שלו שגמר בכמה ימים ביגיעה גדולה היה מלא חסרונות והיה בשלושה קצוות וכו' והוא היה מתפאר בו מאד, כמה נאה ויפה המנעל הזה, כמה מתוק, כמה מתוק כמה סקר המנעל הזה [וואס פאר הזיס, וואס פאר סוכרדיק שיחאלי דאס איז וכו'], והיתה שואלת לו אשתו: אם כן, מדוע ומפני מה שארי בעלי מלאכות נוטלים שלושה זהובים בעד זוג מנעלים ואתה אינך לוקח כי אם זהוב וחצי? השיב לה: מה לי בזה? זה מעשה שלו וזה מעשה שלי [דאס איז יענעמס מעשה און דאס איז מיין מעשה], והבן.

הרבה עליות וירידות צריכין לעבר על כל אחד ואחד מה שאי אפשר

לבאר בכתב, בפרט מי שכבר נכשל כמו

שנכשל, על-כן אם רוצה לחוס על חייו להיטיב אחריתו צריך לילך על ידיו ורגליו להצדיק

האמת ותלמידיו ותלמידיו תלמידיו וכו'.

הצדיק האמת הוא עיקר מקור החיות

והקיום של ישראל והעולם, ואפילו מי שירד

כמו שירד ונתעה בתאוותיו ומידותיו כמו

שנתעה חס ושלום, אין שום מקלקל ופגום

וחוטא בעולם שלא ימצא תקוה ותיקון לנצח

על-ידי התקרבות להצדיק האמת באמת

לאמתו.

הצדיק האמתי יכול לירד למטה מטה

לעמקי עמקים למקומות הנמוכים והרחוקים

ביותר, ולקבץ הטוב מכל הרחוקים מאד

ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העליה.

אפילו כל אדם שבעולם בכל מקום שהוא, אפילו הרחוקים מאד

מאד, גם לשם מגיע התיקון, דייקא מחמת שירד למקומות נמוכים

ורחוקים מאד, וכל מה שירד ונתרחק ביותר - כשזוכין להתגבר בכח

הצדיק האמת לעלות משם נתקנים כלים נפלאים יותר לקבל אור חדש

נפלא ונורא ביותר, כי הצדיק האמת הגדול הנורא שלא טעם שום

חטא חס ושלום מעולם כלל וכלל, הוא יורד בכוונה למקומות הרחוקים

ונמוכים מאד מאד בשביל להעלות הנפשות משם להחזירם בתשובה,

ובכח זה הצדיק יש תקוה לכל מי שיאחז בו שיעלה מעמק ירידתו לעליה

גדולה וכו'.

זכר היטב מה שאמר רבינו ז"ל קדם הסתלקותו הקדוש: היות ואני

הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג? [אז איך גיי פאר אייך וואס האט איהר

צו זארגין].

ואף-על-פי שאני מקלקל כל-כך, אף-על-פי כן איני מתנגד על זה, שזה

כל האדם ושכל תקוותו ותיקונו על-ידו. אלה ברכב ואלה בסוסים וכו',

ונפשנו תגיל בה' תשיש בישועתו, נפשנו כציפור נמלטה ממחלקת כזה על

נקדת האמת.

אוהבו הקשור בלבו בכל יום תמיד, המעטיר לשלומו וטובתו באמת.

ישראל דב אודסר

שבת שלום

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486

ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה 050-6870043

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 7-2255-89

בקשו העלון שלכם בכתובת SHABAT.BRESLEV@gmail.com